

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.439/2015/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Papp János ( címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Juhász Attila ügyvéd ügyintézője mellett a dr. Juhász és dr. Gerliczki Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben önálló bírósági végrehajtói jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 5.P.20.300/2014/42. számú ítélete ellen a felperes részéről 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 15 000 (tizenötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Nyíregyházi Városi Bíróság a felperes kérelmére a .... számú végzésével rendelte el a végrehajtást **B. T.** és **B. T-né** adósokkal szemben 3 587 458 Ft tőke és ennek 1997. február hó 1. napjától járó kamatai megfizetése iránt; a végrehajtást az alperes fogatosította.

Az alperes 2007. október hó 25. napján foglalta le **B. T.**né adós tulajdonát képező ..... (....), valamint egy..... (.....) típusú gépjárművet. 2008. január hó 14. napján a felperes nyilatkozatban járult hozzá a lefoglalt gépjárművek forgalmi engedélyeinek visszaadásához az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése mellett, valamint a végrehajtás felfüggesztéshez 1 800 000 Ft részteljesítéssel egyidejűleg. Az adósok ezt az 1 800 000 Ft-ot 2008. január hó 10. napján fizették be az alperesnél. A felperes két ízben élt végrehajtási kifogással, először 2008. január hó 16. napján, másodszor 2008. február hó 6. napján a tartozás összege miatt.

A Nyíregyházi Városi Bíróság az 1601-B.6.Vh.2095-2097/1999/25. számú végzésében korlátozta a végrehajtást, amely végzést a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság a 4.Pkf.21.338/2009/2. számú végzésével helybenhagyott. A Nyíregyházi Városi Bíróság a 12.P.22.049/2009/7. számú ítéletével **B. T.** és **B. T-né** felperesek végrehajtás megszüntetése iránti keresetét elutasította.

A felperes módosított keresetében az alperest 1 700 000 Ft kártérítés és kamata megfizetésére kérte kötelezni. Álláspontja szerint a gépjárművek forgalmi engedélyének visszaadása nélkül nem került volna megrongálásra az egyik, valamint a másikat sem lopták volna el, azaz az adósok tartozása rendezve lett volna.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az 5.P.22.523/2010/12. szám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította, amely ítéletet az ellene a felperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.552/2011/3. szám alatti végzésével a fellebbezési kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A felperes oldalán felmerült perköltség összegét 127 500 Ft-ban állapította meg. Ennek oka az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak azon megsértése volt, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét nem bírálta el teljes körűen. A megismételt eljárásra adott utasítás szerint az elsőfokú bíróságnak a teljes kereseti kérelemről döntenie, így az annak alapjául megjelölt valamennyi magatartás károkozó mivolta kérdésében állást kellett foglalnia. Az okozati összefüggés fennállása tekintetében vizsgálnia kellett, hogy a lefoglalt gépjárművek mennyiben szolgáltak volna a felperesi követelés fedezetéül, ennek keretén belül pedig a felperes, mint bizonyításra köteles fél kérelmére intézkednie kellett a gépjárműveket terhelő kölcsönre vonatkozó adatok beszerzése iránt. Az alperes magatartásának kimentése körében vizsgálnia kellett az általa előadottak megalapozottságát, amelyhez az e tekintetben bizonyításra köteles alperes kérelmére intézkednie kellett a végrehajtói iratok beszerzése iránt.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az 5.P.21.176/2013/2. szám alatt meghozott ítéletével a felperes keresetét ismét elutasította, amely ítéletet az ellene a felperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.685/2013/5. szám alatti végzésével a fellebbezési kérelem, illetőleg a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az újfent megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az alábbiakkal egészítette ki a fentebb megállapított tényállást:

A **X** Lízingcsoporttól beszerzett tájékoztatás szerint **B. T.**ral a .... forgalmi rendszámú gépjármű megvásárlása érdekében svájci frank alapú kölcsönszerződést kötöttek, mely alapján 9.796,94 CHF-nek megfelelő 1 650 000 Ft-ot folyósítottak az adós részére. A

gépjárművel kapcsolatban tartozást már nem tartanak nyilván, mert a kölcsönszerződés 2009. év februárjában lezárásra került, így 2010. május hó 6. napján az ügyfelet már nem terhelte tartozás.

A .... személygépkocsi forgalmi értéke 2007. év októberében 3 600 000 Ft volt. A jármű becsértéke a foglalási jegyzőkönyv szerint 4 200 000 Ft volt, azaz 17 %-kal több a forgalmi értéknél. Az árverési vételár 2010. év májusában 2 125 000 Ft-ban vélelmezhető. A P.... - amely vonatozásában a felperes szakértő kirendelését nem kérte - az árverésen 300 000 Ft-ért kelt el. Maga a felperes kérdezte meg az árverési vevőtől, hogy mennyit adna ezért a gépjárműért, és ha ad 300 000 Ft-ot, akkor ő odaadja. Az árverési vevő ezt az összeget át is adta a végrehajtónak. A felperes a becsértéket nem kifogásolta, végrehajtási kifogással nem élt.

**B. T.** a .... forgalmi rendszámú V..... gépjármű jogtalan eltulajdonításáról tett bejelentést a Debreceni Rendőrkapitányságon 2010. május hó 3. napján, amely miatt a Debreceni Városi Bíróság a B.361/2011/12. számú ítéletében őt bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett hatóság félrevezetésének vétségében. Az ítélet indokolása szerint **B. T.** és **H. Cs.** vádlottak a .... forgalmi rendszámú V. típusú személygépjárművet 2010. május hó 3. napján 13 óra 30 perc és 14 óra 50 perc közötti időpontban nem állították le a Debrecen, .....számú ingatlan előtt, ezen időszakban a gépjármű a ....utcába nem hajtott be. A vádlottak 2010. május hó 3. napján Ny-ről Debrecenbe utaztak ismeretlen módon, megjelentek a L.... utcában, ahonnan 14 óra 50 perckor **H. Cs.** II. rendű vádlott telefonon a Debreceni Rendőrkapitányság ügyeletére tett olyan valótlan tartalmú bejelentést, amely szerint 13 óra 50 perc és 14 óra 50 perc közötti időpontban a **B. T.**né tulajdonát képező ..... forgalmi rendszámú személygépjárművet a Debrecen, L. számú ingatlan előtti területről ismeretlen tettes jogtalanul eltulajdonította. A helyszínre érkező rendőrfőnököknek **B. T.** valótlanul megerősítette a telefonon tett bejelentésben foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság a 42. sorszám alatt meghozott ítéletével a felperes keresetét ugyancsak elutasította.

Határozatának indokolása szerint, mely lényegében megegyezett a korábbi döntéseinek indokaival, az alperes kártérítési felelősségének megállapításához a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében és a Ptk. 349. §-ában írt feltételek mindegyikének a fennállta szükséges. Ezek közül a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a károsultnak kell bizonyítani a kárt, a jogellenességet, az okozati összefüggést és azt, hogy a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetve a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette, a károkozó pedig a magatartását mentheti ki, azaz bizonyíthatja, hogy őt felróhatóság nem terheli.

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes a jogorvoslati utat nem vette igénybe, a perbeli követelését végrehajtási kifogásként nem érvényesítette, ami önmagában a kereset elutasításához vezet. Ezentúl az alperes jogellenes magatartást nem is tanúsított a forgalmi engedély kiadásával, mert maga a felperes ehhez hozzájárult. Ezek miatt okafogyottá vált a kártérítés további feltételeinek a vizsgálata.

Az alperes ugyan nem tűzte ki időben az érverést, de ez egyrészt nem volt olyan kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés, ami a kárfelelősségét megalapozhatta volna, másrészt a felperes sem kérte az árverés kitűzését. Az is megállapítható, hogy az adósok az árverést annak időben történő kitűzése esetén ugyancsak meghiúsították volna. Végezetül pedig azt nem tudta a felperes bizonyítani, hogy a gépjárművek egyáltalán a követelése fedezetét képezték volna.

Az utóbb beszerzett büntető iratok alapján azt is megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az adósoknak - a manipulációjuk okán - a megfizetett 1 800 000 Ft-on túlmenően további teljesítési szándékuk nem is volt.

A feleknek egymással szemben perköltségigényük nem volt, ezért erről határozni nem kellett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, vagylagosan pedig annak hatályon kívül helyezését kérte. Továbbra is hivatkozott arra, hogy az alperes magatartása nagyban közrehatott a gépjármű eltűnésében. Változatlanul az az álláspontja, hogy mindannyiszor határidőben élt végrehajtási kifogással, ezért őt mulasztás nem terheli. Az árverést nem akadályozhatta volna a végrehajtási iratok felterjesztése, mert a gyakorlatnak megfelelően azokról másolatot kellett volna készíteni. A forgalmi engedélyek visszaadására nem a beleegyezésével került sor, ugyanis ő azt ahhoz a feltételekhez kötötte, hogy megkapja az 1 800 000 Ft-ot, amire csak fél év késedelemmel, a végrehajtási kifogásai eredményeként került sor. Téves az a feltételezés, hogy az adósoknak a megfizetett 1 800 000 Ft-on túlmenően további teljesítési szándékuk nem is volt, ahogy ő sem tett olyan nyilatkozatot, hogy azt is elfogadta volna, ha a gépjárművet alkatrészenként értékesítik és úgy törlesztenek a számára.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Annyival kiegészíti az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, hogy a felperes a 2008. január hó 14. napján kelt nyilatkozatban járult hozzá többek között a gépjárművek forgalmi engedélyének visszaadásához. Az adósok 2010. április hó 7. napján szereztek tudomást az árverés 2010. május hó 18. napjára kitűzött időpontjáról, s ehhez képest 2010. május hó 3. napján került sor a gépjármű eltulajdonítására vonatkozó valótlan bejelentés megtételére.

Ezen kiegészítéssel együtt az elsőfokú bíróság által feltárt tényállás alkalmas volt a perbeli jogvita elbírálására, amelyből az elsőfokú bíróság helytálló következtetésre jutott, s annak indokaival is jelentős részben egyetértett az ítélet tábla.

A felperes per folyamán, így a fellebbezésben is hangoztatott állításával ellentétben a 2008. január hó 14. napján kelt nyilatkozatában - annak nyelvtani értelmezése alapján - feltétel nélkül járult hozzá a forgalmi engedélyek visszaadásához (ami nem azonos a gépjárművek foglalás alóli feloldásával), s külön mondatban a végrehajtás felfüggesztéséhez is hozzájárult, ez utóbbit kötve ahhoz a feltételhez, hogy az adósok részére 1 800 000 Ft-ot megfizetnek. Amennyiben a felperes állításának megfelelően a forgalmi engedélyek visszaadásának feltétele lett volna az előbb említett összeg megfizetése, az a jogvita eldöntése szempontjából akkor sem bírt volna jelentőséggel, mert egyrészt az adósok ezt az összeget megfizették, amihez annak kamataival együtt a felperes hozzá is jutott, másrészt az alább írtak miatt az nem is játszott szerepet a ..... forgalmi rendszámú V.... gépjármű eltűnésében.

A felperes nyilatkozata 2008. január hó 14. napján kelt, ehhez képest az adósok a .....forgalmi rendszámú V... gépjárművet csak 2010. május hó 3. napján, szűk egy hónappal az árverésről való tudomásszerzésüket követően, s fél hónappal az árverés kitűzött időpontját megelőzően tüntették el máig ismeretlen módon azzal, hogy aznap még teljesítették annak törlesztő részletét a Y Zrt-nek. Az események illetően kronológiájából adódik az a következtetés, hogy az adósok - akiknek nyilvánvaló célja az árverés megghiúsítása volt - a forgalmi engedélyek visszaadásától, sőt, az alperes késedelmétől függetlenül cselekedtek. Ezt támasztja alá az is, hogy az árverési vevő nyilatkozata alapján maga **B. T.** rongálta meg a .... forgalmi rendszámú P. típusú gépjárművet (38/F/1.).

Emiatt a .... forgalmi rendszámú V. gépjármű vonatkozásában az alperes jogellenes magatartása és a felperest ért kár között nincs, illetőleg oly távoli az okozati összefüggés, ami az alperes kárfelelősségét kizárja. A .... forgalmi rendszámú P.... típusú gépjármű tekintetében pedig a felperes a rendelkezésre álló jogorvoslati eszközt nem vette igénybe a megállapított becsérték miatt, sőt, maga nyilatkozott úgy az árverésen, hogy ha azért a vevő nem ad 300 000 Ft-ot, akkor azt maga veszi meg. Az ingóárverési jegyzőkönyv szerint - melyet az adós és a végrehajtást kérő is aláírt - a közösen elfogadott vételáron került értékesítésre a gépjármű.

Az alperes kártérítési felelősségének megállapításához szükséges konjunktív feltételek fentiek szerinti hiánya miatt az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan utasította el a felperes keresetét, ezért az ítéletét az ítéletábra a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ezért az ítéletábra őt kötelezte a jogi képviselővel eljáró alperes költségének megtérítésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíjban jelentkező perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 6/A. §-ának (1) bekezdése alapján, de a 3. §-ának (6) bekezdése szerint a kifejtett tevékenységhez igazodó mérsékelt összegben állapította meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2015. október hó 8. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr.  
Pribula László sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő